

VOEL JIJ JE HART NOG?

Dit kan een ontregelende column worden. Hierbij dan ook een *last warning* voor mensen die niet helemaal of helemaal niet tevreden zijn met hun leven en werk nu. Maar die springen ook eng vinden. Dat wel doen, is immers ook spannend. Al helemaal als je op dit moment een gerespecteerde baan hebt met pensioen en de zekerheid dat je maandelijks hypotheek, auto, boodschappen en zorg voor van jou afhankelijke kinderen kunt betalen.

Hoe spannend is het als je bij wél springen plotseling wordt teruggeworpen op jezelf? Op niemand anders dan de persoon die jij dag in, dag uit bent. Of tenminste dacht te zijn. Bezien door de ogen van velen op basis van de status die je hebt. Op basis van júst dat wat je doet of in elk geval jaren hebt gedaan. Kan je nog omgaan met jezelf als dagelijkse, ook aangename en gezellige routine wegvalt? Hoe confronterend ben jij voor naasten die wel willen uitbreken, maar simpelweg niet durven luisteren naar hun hart? Dat ding dat binnenin je borst klopt en als je er rustig voor gaat zitten een schat aan informatie kan leveren over hoe het echt met je gaat. De 'Wat stoer's' waren niet van de lucht toen ik eind vorig jaar in het diepe sprong en flink wat jaren van leidinggevende vaste banen binnen de media achter me liet. Om met *Frankly Ellen* mijn hart en professionele pad als interimmer en contentstrateeg binnen ons werkveld verder te vervolgen.

'Als je stevig staat, sta je zelf niet meer op het spel'. Strategisch adviseur Jan Sonneveld kan het weten. Hij schreef honderden speeches voor ministers, burgemeesters en zal het zelf van dichtbij hebben ervaren. Binnen ons werkveld een rake leefregel van waaruit ik zelf ook probeer

Kan je nog **omgaan** met jezelf als **dagelijkse**, ook aangename en gezellige **routine** wegvalt?

te leven. Daarbij geholpen door met leeftijd meegroeiende intuïtie. Schrijver Anaïs Nin zei het al: 'We zien dingen niet zoals ze zijn, we zien dingen zoals wij zijn.' Filosoof Lammert Kamphuis wijst een volle zaal hierop tijdens *De Dag van de Interim Manager 2025* en precies daarom geniet ik zo van deze hernieuwde zelfstandigheid.

Nieuwe mensen, nieuwe uitdagingen: ze zorgen ervoor dat ik mijn blik blijf verruimen. Wat ik leer, neem ik mee. Wat ik weet, deel ik. Frisse inzichten voor de organisatie en voor mij een schat aan nieuwe ervaringen. Elke dag een beetje positieve energie toevoegen, leren van anderen met wie je organisatie(s) en plannen doorontwikkelt, doelen bepalen, realiseren en liefst ook zoveel mogelijk maatschappelijke impact creëren. Samen met en door verhalen van mensen en gebeurtenissen die ertoe dóen. Of ik dat nu zelf onder *franklyellen.com* als interimmer met een eerlijk, betrokken en soms ook scherp profiel doe, als contentstrateeg of als interviewer: ik neem me voor om bij elke stap die ik zet mijn hart te blijven voelen.